

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 118-ҳадис

* إِذَا قَامَ الْعَبْدُ فِي صَلَاةِهِ ذُرَّ الْبَرُّ عَلَى رَأْسِهِ حَتَّى يَكُونَ فَإِذَا كَعَ عَلَيْنَاهُ رَحْمَةُ اللَّهِ حَتَّى يَسْجُدَ، وَالسَّاجِدُ يَسْجُدُ عَلَى قَدَمَيِّ اللَّهِ تَعَالَى فَلِيَسْأَلْ وَلِيُرْغَبْ. (رواه سعيد بن منصور عن أبي عمار مرسلا)

Банда намозга қоим бўлса, руку қилгунигача боши (хаёли)га яхшилик зохир бўлади. Руку қилса, то саждани адо этгунича Аллоҳнинг раҳмати олий бўлади. Сажда қилувчи Аллоҳнинг ҳузурида сажда қилади. Шу ҳолатдалигида Аллоҳдан сўрасин ва сўрашга рағбат қилсин.

Абу Аммор (розияллоҳу анҳу)дан. Саид ибн Мансур мурсал ҳолатда қилган ривоят.

Манба: hadis.islom.uz

